

PAP-ÆSKEN

NR. 3-4-5 • 5. ÅRGANG • MAJ 1951

LÆS I DETTE NUMMER:
"Jeg er en slags alkymist"
OG PRØV
det nye Phido-spil.

PERSONALEBLAD FOR PHILIPS-ASAS-POPE

PERSONALE

Jytte

PHILIPS

Ansættelser:

- 16. april 1951 frk. Mette Blom, L.K.
- 1. maj 1951 frk. Elise Kanstrup, kontorlærling, L.K.

ASAS:

- 5. marts 1951 Tove Petersen, D.B.
- 1. april 1951 Inger Strøhn Christensen, D.B.
- 1. april 1951 Karl Johansen, belysn. lager.
- 17. april 1951 Knud Reith Nielsen, H.B.
- 1. maj 1951 Sv. V. Nielsen, maskinbogh.
- 1. maj 1951 Gerda Dyg Johansen, Århus afd.

POPE:

- 24. april 1951 fru R. Boye Sørensen.
- 1. maj 1951 frk. J. Honoré.

REPAX:

- 1. maj 1951 Bjørn Gram, prøvemester.
- 1. maj 1951 Kaj Ebbe Perlsø, prøvemester.
- 1. maj 1951 Poul Erik Hansen, prøvemester.

PHILIPS:

Fratrædelser:

- 15. febr. 1951 fru Birthe Jacobsen, lampe afd.
- 31. marts 1951 Kaj Holm Jensen, lagerkontoret.
- 31. marts 1951 fru Lis Larsen, D.B.
- 17. april 1951 J. Eggert Andersen, Industri afd.

ASAS:

- 28. febr. 1951 Inga M. Jørgensen, D.B.
- 30. april 1951 H. C. Hjelme, maskinbogh.
- 30. april 1951 Karen Lyhne, D.B.
- 30. april 1951 Ruth Christensen, Silkeborg.

POPE:

- 1. maj 1951 fru H. Faurschou.

PHILIPS:

Omflytninger:

- 1. maj 1951 overflyttes kontorelev Karsten Nilsson til fabriken.

ASAS:

- 9. april 1951 Kirsten Sunesson fra PH. fakt. afd.—AS. tekn. afd.
- 1. maj 1951 P. Bjørnholt fra fakt. afd.—Århus afd.

- 1. maj 1951 Carl B. Nielsen, belysn.—Odense afd.
- 1. maj 1951 Chr. Abrahamsen, Silkeborg—Århus afd.
- 1. maj 1951 Sv. E. Christiansen, Silkeborg afd.—Århus afd.
- 15. maj 1951 Karl E. Olsen, Århus afd.—lager København.

PHILIPS:

Studieophold:

- 1. april—30. juni 1951 er Leif Elkjær på studieophold i London.

Militærtjeneste:

ASAS, indkaldt:

- 1. april 1951 Rolf Carlsson, Odense afd.
- 1. april 1951 Werner Møller, lampelager. hjemsendt:
- 1. maj 1951 Ole Pedersen.

POPE:

Jubilæer:

25-års jubilæer:

- 1. juli 1951 H. Ravnkilde.
- 1. juli 1951 N. M. Andersen.
- 1. juli 1951 Ephr. Jensen.
- 1. juli 1951 Ax. Jørgensen.

PHILIPS:

Bryllupper:

- 5. maj 1951 indgik frk. Jytte Poulsen, telekommunikation, i Philips kirken ægteskab med Kaj Andersen.

FINAX:

- 22. marts 1951 indgik fru Anna Leick Jensen ægteskab med disponent Oluf Hindborg Jensen.
- 28. april 1951 indgik frk. Henni Sørvin ægteskab med assistent i Københavns magistrat Orla Andersen.

ASAS:

- 18. april 1951 indgik frk. Elna Pedersen, reklame afd., ægteskab med Arne Roth.
- 5. maj 1951 indgik frk. Jytte Petersen, radio afd. ægteskab med Ejler T. Nielsen.
- 12. maj 1951 indgik Erik Jensen, L.B., ægteskab med frk. Kirsten Hansen.
- 12. maj 1951 indgik Willy Sabroe Nielsen, fakt.afd., ægteskab med frk. Inge Hansen.

POPE:

- 8. april 1951 indgik frk. E. Gunnarsen ægteskab med kontorassistent E. Hartvigsen i Sandby kirke på Lolland.

Sølvbryllup:

- 20. juni 1951 fejrer repræsentant ~~Th.~~ Lunnet, PHILIPS, sølvbryllup.

E. Jørgensen
2

1891 — 15. MAJ — 1951

60
års
jubilæum

PHILIPS

EINDHOVEN

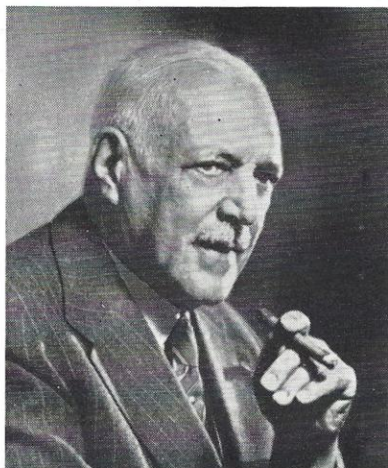
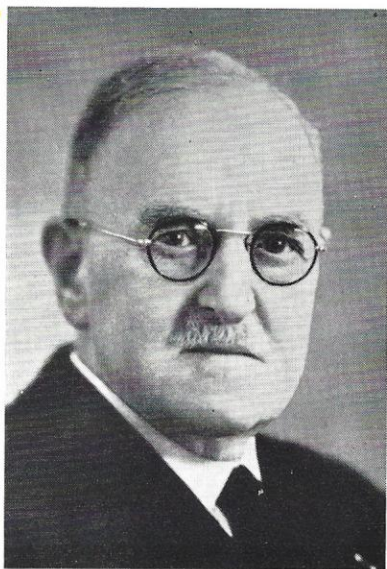
•

EVENTYRET

om den moderne lys- og elektroteknik

Gerard Philips, hvem det ikke blev forundt at opleve 60 års jubilæet.

Anton Philips, der ser tilbage på et næsten ufatteligt stort livsværk.

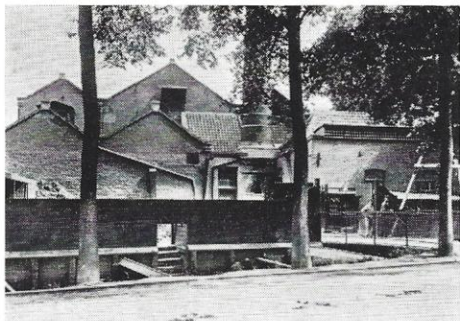

Vi skriver 1891. Og vi er i den lille by Eindhoven i Holland. En kirke, en jernbane, nogle få lave huse og en lille forfalden fabrik, — det er, hvad der er at se på.

En ung mand har travlt i denne by. Af sin far har han lånt penge og for dem netop købt den gamle fabrik. Nu er han ved at installere maskiner og skal have ansat nogle arbejdere. Han vil nemlig forsøge at lave de såkaldte kultrådslamper — en nymodens mærkelig ting, som ikke mange har fidus til. Men Edison i Amerika laver kultrådslamper, og hvorfor skulle man ikke kunne lave dem også i Holland? Måske ligger der

en fremtid i kultrådslamper! Måske de engang kan blive lige så almindelige som petroleumlampen og gaslyset! Nu gælder det bare at få begyndt.

Den unge mand med initiativet var ingeniør Gerard Philips. Det første år næde han op på at fremstille 11.000 kultrådslamper — og at beskæftige 30 arbejdere. Men

Det var denne fabrik, Gerard Philips købte i 1891.

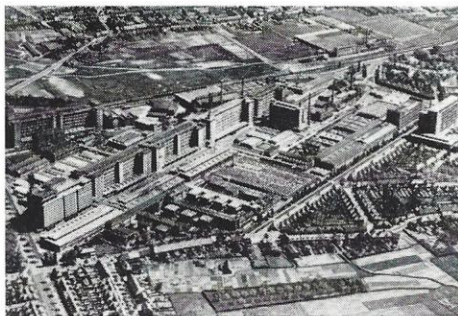
der var underskud i kassen, og det var der også næste år. Faderen, en velstående bankier i Zaltbommel, var ved at blive betænkelig over sin søns kultrådsventyr. Der var dog grænser for, hvorlænge man kunne skyde penge i det foretagende! — Men alt vendte sig til det bedre. En bror, Anton Philips, kom hjem fra London, og nu gik det sådan, at Anton forsøgte at sælge flere lamper end Gerard kunne producere, medens Gerard til gengæld forsøgte at producere flere lamper end Anton kunne sælge.

Bedre og bedre gik det. I 1903 fremstilledes over 5 millioner lamper. Nye og bedre lampetyper fandt brødrene på. I 1912 dannedes N. V. PHILIPS Gloeilampenfabriken med en kapital på 6 millioner gylden. Der var fart i forretningen! Forskningslaboratorierne blev oprettet i 1914. Fra da af var PHILIPS ikke blot en lampefabrik. Med udgangspunkt i glødelamperne og med de efterhånden verdenskendte laboratorier som den skabende faktor udvidede PHILIPS efterhånden sit „vareudvalg“ til også at omfatte glaskolber, diamanttrækstene, bølgepap, røntgenrør, radiatorer, radiomodtagere, — den første kom i 1927, samme år som den berømte PHILIPS kortbølgesender blev hørt så langt væk som på Java. Vitaminprodukter, neon, plastic, dynamolygter, PhiliShave og mange, mange andre ting kom til. Også telefon- og fjernsynsudstyr.

En verdensorganisation blev udbygget. I det ene land efter det andet skød PHILIPS-

fabrikker op. Strandlodsvej kom til i 1933. Nu — 60 år efter en meget beskedent start — er PHILIPS repræsenteret i 50 lande og beskæftiger omkring 90.000 arbejdere og funktionærer. Og Eindhoven er blevet en by så stor som Aalborg, og den præges fuldstændig af PHILIPS, — ikke blot af PHILIPS fabrikker, men også af PHILIPS skoler, PHILIPS hospitaler, PHILIPS biografteatre, PHILIPS arbejderboliger. En kapital på 145 millioner gylden står bag denne gigant af et firma.

Dette er eventyret om den moderne lys- og elektroteknik. Et eventyr, en udvikling, ikke blot af betydning for os, der er blandt de 90.000, men for ethvert moderne menneske.

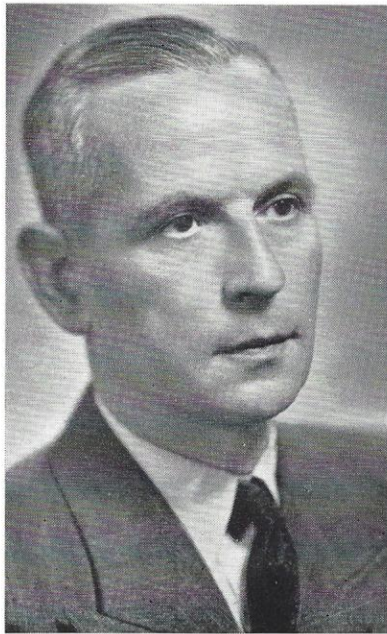

— Og sådan ser en del af Eindhoven-fabrikkerne ud 60 år efter grundlæggelsen.

Den 15. maj er Eindhoven klædt i festdragt. Fødselsdagen bliver fejret på værdig vis. Og der er grund til det. Til lykke, Eindhoven!

kk.

Jeg er en slags

ALKYMIST

svarer Mr. W. Th. Vogelaar med et blink i øjet. „Jeg forsøger at fremskaffe handelsgrundlag for vore selskaber ved at mixe de forhåndenværende muligheder, ligesom middelalderens alkymister forsøgte at skabe guld ved at blande ejendommelige ingredienser sammen.“

Men hvem er denne Mr. Vogelaar? Vi er mange, som under hans besøg i februar og marts har haft den fornøjelse at hilse på ham, endnu flere, som har lagt mærke til den ranke, slanke herre med den skarpe, markerede profil og de mørke, livfulde øjne.

Vil Mr. Vogelaar selv forklare?

„Jeg er chef for *Compensation Department* i Eindhoven, og min opgave består i at udjævne de handelsmæssige vanskeligheder, der til stadighed opstår for vore selskaber rundt om i verden. Og vanskeligheder er der, som bekendt, mere end nok af. Tænk på valutaproblemer landene imellem.“

„Jamen, vil det da sige, at De er i stand

til hos myndighederne i de forskellige lande at opnå fordele, f. eks. her i Danmark, som selskabet ikke selv kan opnå?“

„Nej, naturligvis ikke. Men qua min stilling har jeg et omfattende kendskab til de gældende internationale handelsaftaler, import- og eksportbestemmelser, betalingsmåder etc. samt et indgående kendskab til det internationale varemarked som helhed. Og endelig er jeg begunstiget af en række gode forbindelser med betydende folk på vigtige poster jorden over. Disse forudsætninger gør det muligt for mig at finde frem til flere kombinationer, end man almindeligvis kan forvente af lokalkendte folk. Jeg må endelig bede Dem om at anføre, at jeg arbejder snævert sammen med de lokale eksperter — i Deres tilfælde hr. Dahlin. Det er simpelthen nødvendigt, hvis jeg indimellem skal have held til at løse de opgaver, jeg stilles overfor.“

„De må jo efterhånden have fået en enorm varekundskab og særligt med hensyn til PHILIPS artikler?“

„Nej, tværtimod. PHILIPS produkter kender jeg så at sige intet til. Derimod findes der næppe nogen anden vare, det være sig ris, kvæg, sydamerikansk hvede eller hvilket som helst andet, som jeg ikke på et eller andet tidspunkt har måttet give mig af med for at få gennemført et projekt, der tilsigtede indførsel af PHILIPS produkter i et land.“

„Det er beroligende for os at vide, at Eindhoven i Deres person holder sig å jour med forholdene viden om og sørger for os alle.“

„Ja,“ siger Mr. Vogelaar, der hidtil har talt med rivende tungefærdighed og lune, men nu langsomt og alvorligt, „det kan De nok sige, men som baggrund for min funktion må De se den skærpede konkurrence og den stramme internationale økonomi. *Det kan ikke siges indtrængende nok, at hvad jeg udretter ville være omsonst, dersom ikke alle, fra den laveste til den højeste indenfor koncernen, hver på sit felt præsterer sit yderste.* Større produktion, lavere omkostninger pr. produceret enhed, er den eneste vej ud af den kritiske økonomiske situation, så godt som hele den gamle verden befinder sig i.“

Der er næppe tvivl om, at kun få kan have så gode forudsætninger som Mr. Vogelaar for at udtale sig med autoritet om internationale erhvervsforhold og for at fremsætte en så manende appel til os alle. Vi spørger Mr. Vogelaar om hans syn på forholdene i Danmark og specielt her i selskabet.

„I almindelighed,“ siger Mr. Vogelaar, „kan jeg kun udtale min absolutte glæde over Deres land og by. Jeg befinder mig godt. Her er rent, og menneskene er venlige og af godt humør, minder i mangt og meget om os hollændere. Men hvor er varerne i butikkerne dyre. Omkostningsniveauet er alt for højt. Danmark kan slet ikke konkurrere med udlandet. Jeg tror ikke, at danskerne kan regne med at bevare den nuværende høje levestandard. Desværre. Jeg har lige været i England, og forholdene der tåler ingen sammenligning med forholdene i Danmark. Der, ved De nok, er regeringen gået yderst radikalt til værks for at skabe balance mellem statens indtægter og udgifter, og jeg beundrer englænderne for den resignation, hver enkelt har underkastet sig i forståelse af landets vanskeligheder. Jeg vil håbe for danskerne, at de er i besiddelse af den samme sportsånd, som englænderne og tager byrden, når den kommer. For den kommer. Jeg må ikke glemme mit eget folk, hollænderne.

De har også måttet tage det sure med det søde, i øjeblikket mest det sure. Prøv at forestille Dem, hvad tabet af mange milliarder gylden, investeret i hollandsk Indien, betyder for et land, hvis område er mindre end Danmarks, og hvis befolkning er mere end dobbelt så stor som Danmarks, og endelig hvis naturlige erhvervsmæssige forudsætninger stort set er de samme som Danmarks. Men vi vinder kampen, for vi vil vinde. Om forholdene i Deres selskab vil jeg sige, at sammenligne dem direkte med Eindhoven kan man ikke. Størrelsesordenen i Eindhoven gør det umuligt. Derimod falder en sammenligning med PHILIPS-selskaber i andre lande fordelagtigt ud for Danmark. De har det i alle måder her i Danmark så nær idealet, som jeg forestiller mig dette. Deres arbejdsvilkår er de bedst tænkelige, og der råder en højt udviklet social forståelse, som giver sig udtryk i ånden her og i en række sociale foranstaltninger indenfor selskabet.“

Mr. Vogelaar har talt sig varm. Vi spørger, om han personlig kan øjne nogen lysning i den spændte situation og dermed mulighed for tilbagevenden til mere liberale forhold landene imellem.

„Om den politiske side af spørgsmålet ved jeg ikke mere end så mange andre, men skulle de mørke skyer trække væk, og skulle vi opnå normale tider, så kan jeg i hvert fald konstatere, at forudsætningerne for mit nuværende virke var bortfaldet. Men hvor inderligt jeg ønsker dette for menneskene i almindelighed og PHILIPS i særdeleshed, tror jeg, at denne mulighed er meget fjern, og indtil da er der nok en chance for, at vi to løber på hinanden her i København.“

„Hvor går rejsen hen herfra, Mr. Vogelaar?“

„Måske til Sydamerika, måske til Balkan. Det ved jeg først, når jeg kommer hjem og ser, hvad der venter på mit skrivebord.“

„Hvis De til slut skulle sige noget om, hvorledes De opfatter Deres job og Dem selv, hvad skulle det da være?“

„Så ville jeg sige, at en forudsætning for at udføre mit job er, at man er optimist, og jeg er professionel optimist. Og mit job vil jeg sige, som Mr. Loupart så træffende har udtrykt det, at jeg må opfatte mig selv som fisker. Jeg kaster linen ud hundrede gange og får måske 2 hug. Men kaster jeg kun linen ud 2 gange, får jeg sandsynligvis ingen hug.“

„God rejse, Mr. Vogelaar, og måske på godesyn.“

VINTERFESTEN 1951

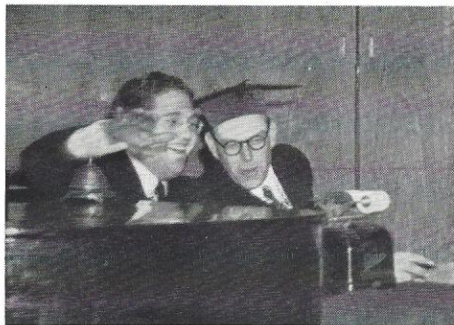
En filmanmelder havde engang sablet en film i den grad ned, at han regnede med, det ville være umuligt for filmselskabet at bruge hans udtalelser i reklameøjemed. Men da han næste dag åbnede sin avis og kiggede efter den pågældende biografannonce, stod der følgende: „Hvilken film!“, siger kritiker NN i „Morgenbladet“. Om vinterfesten i Ingeniørhuset kun dette, at festkomiteen vil kunne anvende enhver af vore udtalelser om festen i reklameøjemed — og med rette.

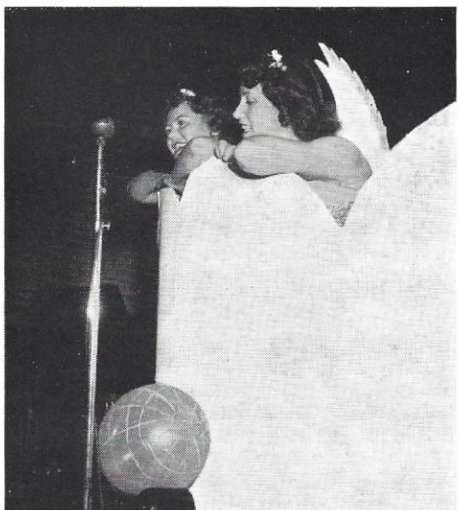
John Petersen var aftenens konferencier.

Skelbæk fra ASAS rullede sig ud i den helt store stil.

»Professor« B. Matthissen blev sekunderet af Walther.

To af Popes små englebasser sang om kloden, der stadig drejer rundt.

»Siddet det over eller under bæltstedet?« spurgte Inga professoren, da dette billede blev taget.

Walther synger sin store vise akkompagneret af sin frue.

Formanden for PAP, H. Kristensen, flankeret af A. V. Andersen og C. A. K. Nielsen.

»Oh la la« sagde fotografen og skyndte sig at snappe et billede.

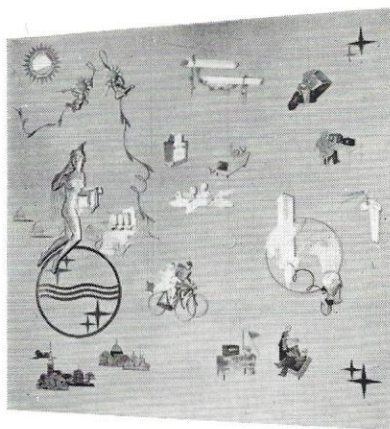
Frk. Schrøder, direktør N. B. Sommerfeldt, direktør B. Westerhuis og Torben Smith får her fortalt en morsom historie af direktør Svend Rasmussen.

Udsmykning

AF HALLEN

Søndag den 15. april blev der ved en lille højtidelighed foretaget afsløring af den kunstneriske udsmykning i hallen. Som repræsentant for Eindhoven deltog dir. G. J. Jorkevoldt og frue. Dir. N. B. Sommerfeldt foretog afsløringen og citerede billedhugger Stæhr Nielsens udtalelser om kunstværket, som vi her bringer:

Denne tavle med billeder af PHILIPS' produkter etc. er ikke tænkt som nogen mindetavle eller noget monument, heller ikke som en saglig statistik med det meget anvendte verdenskort som hovedmotiv. Jeg har fulgt hr. arkitekt Frode Holms tanke

at brede PHILIPS motiver over dette 11 kvadratmeter store felt med en næsten tapetagtig virkning. I kompositionen og de enkelte motiver er der tænkt mere på en uhøjtidelig dekorativ og stofflig virkning end just den reklametekniske.

Over det blåt emaillerede PHILIPS-mærke hæver Danmark sig i form af en kvinde, der lytter til en konkylie. 3 radiolamper markerer Københavns våben (3 tårne), foroven skinner 2 glødelamper som hoveder til genier, der holder en ranke, som angiver konturer af Danmarks omgivelser. Øverst en varmelampe som en sol. Tilhøjre lyslegemer med stjernekrans — ellers hjemlig hygge om fjernsyn og radio og aftenstemning på cykle etc. harmløse og udramatiske motiver.

Jeg håber nu meget, at det umiddelbart vil kunne ses, at dette arbejde er gjort med største glæde, men også, at der bagved ligger alvor i tanke og omhu i udførelsen.

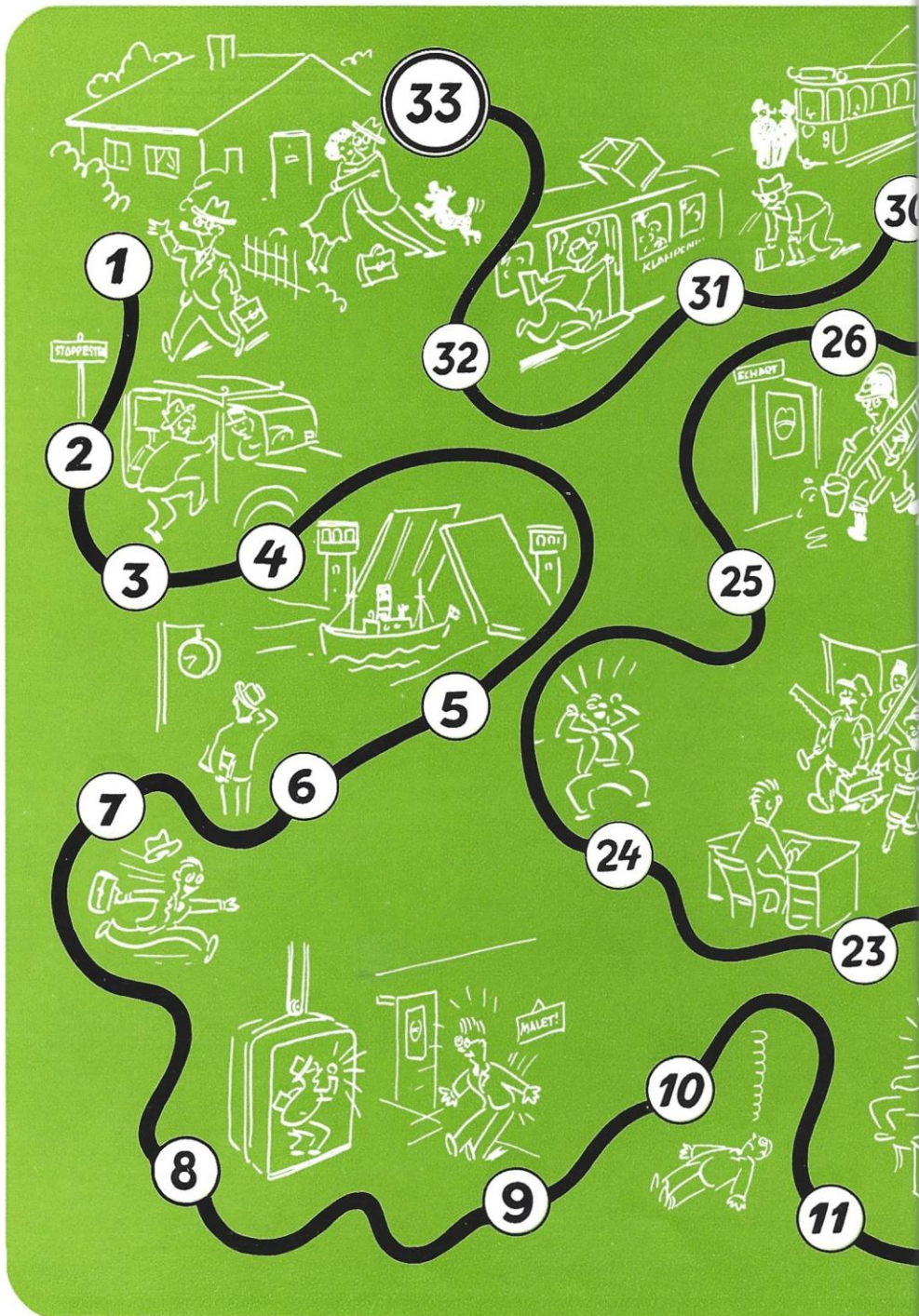
PHIDO

SPIL

kan spilles af een eller flere personer samtidigt. Hvis man spiller alene er man sikker på at vinde. Til spillets udførelse kræves en terning og ligeså mange brikker, som man er deltager. Brikkerne kan forfærdiges af 1-ører, saltpastiller, ølkappler el. lign. Det gælder om at komme først hjem. Held og lykke. K.K.

1. De starter frisk og udhvilet hjemmefra i god tid, kl. 7.20.
- 2.
3. De opgiver at vente mere på sporvognen og ta'r en taxa. Træk 8,50 fra Deres løn og spring frem til nr. 8.
4. Broen er oppe! De forbereder Dem på at komme for sent og fortaber næste kast.
- 5.
6. Ja, selvfølgelig kom De for sent. Det var jo ikke så godt. De ønsker, De kunne gøre det hele om. Man vil nødtigt skuffe Dem, og De får lov at begynde forfra ved 1.
7. Trods alt nåede De det. Imidlertid har De løbet så stærkt ned ad Holmbladsgade, at De sidder over i næste træk for at få pustet ud.
8. De sidder fast i elevatoren! Ryk tilbage til 6 og se hvilke konsekvenser det får!
9. De læner Dem op ad en nymalet væg. For at komme fri igen må De slå en l'er.
10. De får at vide, at De ikke har vundet i ferielotteriet. Derfor sker der hverken det ene eller det andet.
- 11.
12. De eftersøger herr Roos pr. telefon og pr. blinkfy, og tilsidst lykkes det sandelig også at få fat i ham. Gå derfor tilbage til 10.
- 13.
14. De skal tale med en af direktørerne, der ikke er hjemme. De sidder over i 2 kast i en dyr lænestol uden for direktørens kontor og får så at vide, at direktøren slet ikke kommer mere i dag.
15. De kører som 5. mand i elevatoren. Dette opdages, og De rykker tilbage til nr. 14.
16. Ved afhentning af gule ærter og flæsk i frokoststuen får De held til at snige Dem ind foran i køen. Med andre ord: De springer hen til nr. 19.
17. De udtaler Dem ufordelagtigt om „Neonspringvandet“ i „hall'en“. Uvedkommende opfanger Deres bemærkninger, og de flygter ind i elevatoren — altså tilbage til nr. 15.
18. De får fra Dahlin meddelelse om, at hans mystiske transaktioner har skaffet Deres afdeling 1½ millioner kr. valuta. Af bar glæde springer De hen til nr. 22.
- 19.
20. Over rød knap forlanger De Centralen. De bliver koblet ind på en samtale mellem en fru Sørensen i Solvænget 16 og en unavgiven herre med kælen stemme. Det er så interessant, at De må sidde over i eet kast for at få det hele med.
21. De indfinder Dem med en vigtig sag i PHILIPS lampeafdeling. I den dersteds herskende larm og forvirring er der dog ingen, der tager notits af Dem. De går slukøret bort og intet sker.
22. Dahlin meddeler Dem, at Deres afdeling alligevel ikke får nogen valutatil- deling. Der er derfor ikke andet at gøre end at sætte sig hen og spille ludo. Værsgo' og start ved nr. 1.
23. 6 håndværkere udstyret med sav, hammer, pneumatisk bor m. v. fortrænger Dem fra Deres kontor. I skræk og rædsel rykker De hen på nr. 26.

(fortsættes side 14.)

24. Den pakke, som efter speditionens udmærkede forudsigelser skulle være kommet fra Holland forleden er alligevel ikke kommet! De rykker tilbage til 20 for at meddele kunden det usædvanlige budskab.
- 25.
26. Ved et møde hos herr Echart får De meddelelse om, at De er udtaget til brandchef for Deres afdeling. De sidder over i 2 kast for at sætte Dem ind i de forskellige former for moderne hånd-, vand- og brandslukning.
27. Klokken er et par minutter i halv 5 og De ringer hjem til lilleemor og beder hende sætte vandgrøden over. Imidlertid indkaldes De til et vigtigt møde, og De rykker tilbage til 26.
28. De får lov at køre med hjemad i Lützens vogn. De sætter Dem mageligt til rette og venter i 20 minutter (=2 kast) for De opdager, at det slet ikke er Lützens vogn, De sidder i. Det er heller ikke til at hitte rede i hvis vogn, der er hvems.
- 29.
30. Sporvogsstandsning ved Børsbroen! De stiger af og går, og når derfor forholdsvis hurtigt frem til 32.
- 31.
32. De entrer et S-tog, som fører Dem til Klampenborg. De skulle have været med et Holte-tog! Tilbage til 31, hvor De venter i eet kast.
33. Træt, men glad, er De hjemme igen. De kysser lilleemor og spiser med velbehag den brændte vandgrød. Spillet fortsættes i morgen.

Der er noget galt — lad os kigge i reglerne igen!

ASAS

Det er med oprigtig beklagelse, at vi må bringe den sørgelige meddelelse, at vor chauffør J. N. Pedersen er afgået ved døden natten til den 8. maj.

Der var vel ingen af dem, der kendte chauffør Pedersen, der havde tænkt sig, at denne store, livskraftige mand skulle gå bort i en alder af kun 52 år, men sygdomsangrebet var så kraftigt, at han gik bort efter mindre end 2 måneders sygeleje.

Det er altid tungt at miste en god medarbejder, og vi beklager dybt tabet af chauffør Pedersens loyale og energiske indsats for selskabet.

VINDERNE

i ferielotteriet

1950-51

Herr J. A. Aulum	kr. 400,—
Frk. G. Funk	- 400,—
Herr P. Selig	- 300,—
- Ole Pedersen	- 300,—
- Sten Funch	- 300,—
Frk. Nørgaard	- 200,—
- S. Gilling	- 200,—
Herr Dirch Svendstrup .	- 200,—
- Folmer Sørensen . .	- 200,—
Frk. M. Jespersen	- 100,—
Fru E. Bonde Petersen .	- 100,—
Herr Kurt Braune	- 100,—
- Freddy Hansen . . .	- 100,—
- Kay Andersen	- 100,—

Gevinsterne udbetales af PAP's kasserer den 1. juni 1951, eller tidligere, hvis ferien påbegyndes inden denne dato.

C. D. F.

afholdt delegeret-møde søndag den 6. maj. Fra konferencen deltog H. Kristiansen og B. Matthissen

FABRIKENS ARBEJDSSTUDIEAFDELING

Hvad bogholderi, indkøb og tegnestue er, det ved de fleste, men hvad arbejdsstudier egentlig er, det vil mange sikkert stå lidt fremmede overfor. Derfor kan det måske være praktisk at begynde en omtale af fabrikenes arbejdsstudieafdeling med nogle få orienterende bemærkninger.

Prøve at udføre sit arbejde på den mest fornuftige måde, det har man kendt fra tidernes morgen. Men i sidste halvdel af forrige århundrede var der nogle amerikanere, der tog dette område op på systematisk basis, og det er på deres og deres efterfølgeres arbejde, det vi nu benævner arbejdsstudier, er baseret på.

Det er altså ingenlunde nyt, men det har som så mange andre ting krævet sin tid for at blive fordøjet og bragt i anvendelse.

Ing. I. Paludan

Men lad os hellere se, hvad dette arbejdsområde dækker.

I en arbejdsstudieafdeling skal man medvirke til at finde den mest økonomiske metode ved udførelsen af de forskellige arbejdsprocesser og gøre det ved at anvende den systematiske teknik, der er udarbejdet på dette område, bl. a. det som man inden for fagsproget kalder metode-, bevægelses- og tidsstudier.

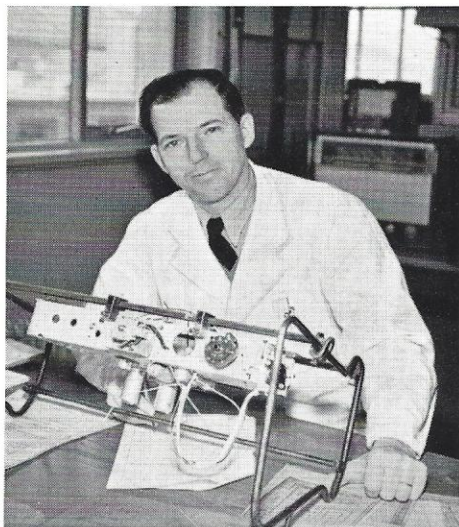
Det første man skal gøre er at finde frem til de hjælpemidler, der kan komme i anvendelse for at lette arbejdsprocessen.

Det drejer sig ofte om specialværktøjer af forskellig art. Kan man f. eks. lave et holddeværktøj til de ting, der skal behandles, så vil det være en fordel, at man på den måde kan have begge hænder fri.

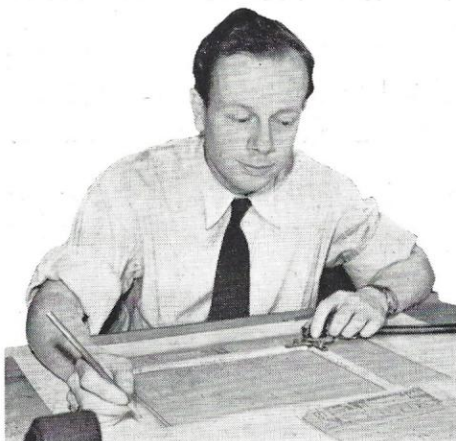
Desuden skal arbejdspladsen arrangeres sådan, at arbejdet udføres med de letteste bevægelser, og alt skal således så vidt muligt være placeret indenfor normalrækkevidde. Skal man skrue en skrue i, så er det en fordel at hænge skruetrækkeren fjedrende op lige over skruen. På den måde vil bevægelserne blive kortere, og man slipper for at finde skruetrækkeren på bordet og lægge den ned igen, for hver gang man har brugt den.

Er værktøjer og arrangement i orden, så er det næste punkt at bestemme en normaltids for det pågældende arbejde. Der findes forskellige måder at gøre det på, men ens for dem alle er, at man opdeler arbejdet i små afsnit og ved at tage en række tider komme frem til en gennemsnitstid, der så senere skal omregnes til en normaltids.

Ved den direkte produktion fastsættes

Carl Fr. Schmidt

Sv. Johansen

derefter som regel en stykpris, således at arbejdet udføres på akkord. De fleste kan jo bedst lide at vide, at hver gang der falder et færdigt stykke ned i kassen, så stiger beløbet i lønningsposen.

Udover akkordafløjning tager arbejdsstudieafdelingen sig også af andre spørgsmål vedrørende arbejds løn, løn i oplæringsperioder m. m.

Må jeg her tilføje, at arbejdsstudier naturligvis kan udøves inden for mange andre områder end netop for den direkte fabrikation. Dette analysearbejde er lige så vel anvendelig overfor enhver tænkelig arbejdsproces.

Dette var i meget korte træk en oversigt over, hvad der arbejdes med i afdelingen.

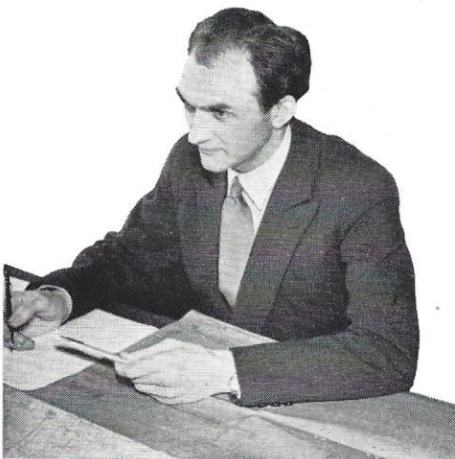

Fru Christiansen

Behøver jeg at nævne, at vi har nøje kontakt med Eindhoven, og at de der i en årrække har haft en afdeling for det samme felt. Ja, i virkeligheden er der flere, for som på så mange andre områder er arbejdet der opdelt i flere afdelinger: værktøjskonstruktion, forberedelsesafdeling og afdeling for fastsættelse af akkorder og løn.

Hvad det rent tidsmæssige angår, så er forholdet jo det, at der for samme arbejde bør beregnes den samme tid inden for de forskellige fabriker i koncernen.

Vi kommer i kontakt med næsten alle afdelinger på fabriken, men især med produktionsafdelingerne, hvor vi har et meget snævert samarbejde, og det er uhyre vigtigt for at opnå et godt resultat.

Ing. Schwanenflügel

I den for PHILIPS koncernen bruges båndfabrikation i stor udstrækning, og det er specielt en arbejdsform, der kræver nøje tilrettelæggelser. Det gælder især for radioapparaterne, hvor antallet af dele er meget stort.

Når vi får en apparatmodel fra laboratoriet, bygger vi selv et apparat op og beskriver arbejdsgangen i alle enkeltheder. Alle vigtige steder, hvor der skal passes særlig på, bliver opført som „nøglepunkter“. Materialer bliver noteret op, stykliste, tegninger, model og diagram bliver sammenholdt og kontrolleret, at de stemmer overens. Bagefter bliver der fastsat tider for alle bevægelser. Til sidst opdeles arbejdet i pladser, og en akkord fastsættes for hele apparatet fra første chassisplads til

(fortsættes nederst side 17)

PERSONALE *Nyt*

Tiltrådte:

23. jan. 1951 frk. Ruth Jensen (vikar i Planning apparater).
1. febr. 1951 frk. Maria Naumoff, bogholderiet.
2. febr. 1951 Erik Bauch, indkøb.
22. febr. 1951 ingeniør Emil Schwanenflügel, arbejdsstudie-afd.
1. marts 1951 H. H. Kloster, telekommunikation.
1. marts 1951 Benny F. Larsen, fra kom. afd. til bogholderiet.
1. marts 1951 ingeniør Axel Læssøe, indkøb.
13. marts 1951 Børty Christiansen, telekommunikation.
15. marts 1951 civiling. I. Hougs er overflyttet fra ASAS til telekommunikation.
16. april 1951 ing. Børge Borch Petersen, telekommunikation.
16. april 1951 frk. Aud Glærum, indkøb.
1. maj 1951 afd.ingeniør Arne Hillestrøm, telekommunikation.

Fratrådte:

31. jan. 1951 Erling Rindbo-Petersen, lønningbogholderiet.
31. jan. 1951 fru Annie Christensen, bogholderiet.
14. febr. 1951 Ingvar Lindegaard, arbejdsstudie-afd.
28. febr. 1951 John Larsen, bogholderiet.
14. marts 1951 frk. Ruth Jensen, Planning apparater.
30. april 1951 Preben Paulsen, indkøb.

pakkeriet. Det er Carl Fr. Schmidt, der tager sig af dette område og overgiver hele det omfattende materiale til fabriken klar til prøvfabrikation.

Sv. Johansen tager sig navnlig af tegninger til værktøjer. Ved ugentlige møder enes man om arbejdsgangen, og så går han igang med at finde frem til det bedste værktøj, man kan lave til den pågældende seriestørrelse; hvad enten det er klippe-, stanse-, lokke-, bukke-, bore- eller flere andre typer værktøj, der kan være tale om.

Alt kontorarbejdet tager fru Christiansen sig af. Statistik over akkordtimer, timeløn timer, fortjeneste, tempo og meget mere. Ind imellem skriver hun på maskine så alt gnistrer og besvarer spørgsmål i telefonen.

Lystryk

Apparat-Laboratoriet kunne i begyndelsen af april tage sin nye hypermoderne lyskopierings- og fremkaldermaskine i brug.

Det er en amerikansk „Revolute-Rocket“ og den er sikkert den mest moderne i Danmark.

På ovenstående billede ses fra venstre civilingeniør H. Møller Rasmussen fra firmaet „Dansk lystrykspapirfabrik“, som har leveret maskinen, samt fru Christensen og dir. Sv. A. Chr. Pedersen.

Helt nyansat er ing. Schwanenflügel, der i øjeblikket er ved at sætte sig ind i afdelingens arbejde.

Og så bruger vi af og til stopuret, men mindre og mindre. Vi har for flere og flere ting opbygget et standardmateriale, så vi kan fastsætte tiderne, når vi kender arbejdsgangen. Men af det foregående vil man forstå, at arbejdsstudier er meget andet end tider og stopure.

Afdelingens chef er ing. I. Paludan, og han hjælper med til, at vi alle hver gang spørger:

Er operationen nødvendig?
Er der en bedre måde?

Og det er der meget ofte.

I. P.

BUDSKABET TIL Garcia

Den amerikanske skribent og forretningsmand Elbert Hubbard skrev for snart mange år siden under ovennævnte titel en artikel, der med et slag gjorde ham verdensberømt. Den blev trykt i over 200 amerikanske tidsskrifter og i flere tusinde dagblade — små og store virksomheder greb den med begejstring og og udsendte den i særtryk til alle deres medarbejdere. Det siges, at disse særtryk blev udsendt i henved 2 millioner eksemplarer! — I Europa gik det ligesådan. Aviser, tidsskrifter, ugeblade og virksomheder kappedes om at trykke artiklen, og millioner af mennesker læste den. De har måske også læst den. Hvis ikke, har De den her. — Og De gør klogt i at læse den — De gør.

I hele den cubanske historie er der en mand, hvis navn lyser op som Mars på himmelbuen.

Da krigen mellem Spanien og De Forenede Stater udbrød, var det for disse sidste af yderste vigtighed hurtigst muligt at komme i forbindelse med oprørernes anfører, Garcia, der på den tid opholdt sig et eller andet sted i bjergpassene på Cuba; hvor, var der ingen, der vidste.

Hverken pr. post eller telegraf kunne man sende ham nogen meddelelse, og dog måtte præsidenten sikre sig samarbejdet med ham og det snarest. Men hvorledes?

Da kom det præsidenten for øre, at der var en officer ved navn Rowan, som sikkert ville være mand for at finde Garcia — om da ellers nogen kunne det.

Der blev så sendt bud efter officeren, og han fik et brev, som han skulle aflevere til Garcia.

Hvorledes nu Rowan tog brevet, gemte det i en lædermappe, som han fastgjorde over hjertet, hvorledes han efter fire dages forløb landede på Cuba i en åben båd, forsvandt i junglekrattet og efter 3 ugers forløb kom ud på den anden side af øen efter til fods at have gennemkrydset et fjendtligt land, og afleveret sit brev til Garcia, skal jeg ikke nærmere forklare.

Hvad jeg ønsker at fastslå, er følgende: Mac Kinley gav Rowan et brev, der skulle bringes til Garcia; Rowan tog brevet og spurgte ikke: Hvor er han? eller: Hvordan skal jeg bære mig ad med det?

Så sandt jeg lever, her var en mand, hvis skikkelse burde gengives i bronze, for at hans minde kunne leve for efterverdenen, og statuen anbringes i enhver skole landet over. Thi det er ikke boglærdom, unge mennesker trænger til, eller undervisning i

dit og dat, men snarere en smule stivelse i ryggraden, der vil gøre dem interesseret i deres arbejde, få dem til at samle hele deres energi, til at handle hurtigt, udføre det, de skal: „Bringe et budskab til Garcia“.

General Garcia er nu død, men der er andre Garcia'er. Der findes ikke den mand, der har forsøgt at gennemføre et foretagende, hvor til der behøves mange hænder, uden at han jo til tider har været bragt til grænsen af raseri over gennemsnitsmenneskets umulighed, dets mangel på evne og vilje til at samle sig om en bestemt ting og udføre den.

Tåbelig uopmærksomhed, skødesløs ligegyldighed, halvgjort arbejde synes at være reglen, og ingen mand når sit mål, undtagen han på en eller anden måde enten truer eller køber andre mænd til at hjælpe sig, — hvis da ikke Gud i sin godhed gør et mirakel og sender ham en lysets engel til hjælp.

Min læser bedes engang forsøge følgende: De befinder Dem på Deres bedrift, og i Deres nærhed sidder nogle unge mænd. Kald på en af dem og sig til ham, han skal slå efter i et leksikon og skaffe Dem lidt nærmere at vide om Corregio. — Vil den unge mand svare: Ja — og så udføre Deres forlangende? Nej, De kan tro nej. Han vil betragte Dem med et uforstående blik og komme med et eller flere af følgende spørgsmål: Hvem er han? — Hvilket leksikon? — Hvor står leksikonet? — Er jeg ansat her for at gøre den slags arbejde? — Mener De ikke Bismarck? — Skal jeg ikke lade Georg slå efter? — Er han død? — Haster det? — Skal jeg ikke hellere bringe Dem bogen, så De selv kan se efter? — Hvad vil De dog vide det for? — og jeg vil holde ti mod een på, at når De så har

besvaret disse spørgsmål og forklaret, hvorledes han skal finde det, og hvortil De skal bruge det, så vil den unge mand gå hen og få en af de andre unge mænd til at hjælpe sig og forsøge på at finde Corregio — for endelig at komme tilbage og fortælle Dem, at der slet ikke eksisterer en mand med det navn.

Naturligvis er det muligt, at jeg taber mit væddemål, men i de allerfleste tilfælde gør jeg det ikke.

Hvis De nu er klog, vil De ikke plage Dem med at forklare Deres „medhjælp“, at Corregio findes under „C“ og ikke under „K“, De vil blot smile blidt til ham og sige: „Oa, det kan være det samme“ — og selv gå hen og kikke efter.

Og det er denne mangel på evne til selvstændig handling, denne åndssløvhed, viljesvaghed og ulyst til glad at tage fat og hjælpe med, der skyder den rene socialisme så langt ud i fremtiden. Thi når mennesker ikke engang vil bestille noget, når det gælder deres egen velfærd, hvordan skal det så gå, når alle ligeligt skulle høste udbyttet af deres arbejde?

En bådsmænd med knutten i hånden er øjensynlig uundværlig, og frygten for at blive smidt på døren lørdag aften holder mangan arbejder på sin plads.

Avertér en gang efter en stenograf, og De vil se, at af de ti, der søger pladsen, kan de ni hverken stave eller sætte tegn rigtigt — ja, tror end ikke, det er nødvendigt at kunne det.

Kan et sådant menneske bringe et brev til Garcia?

„Kan De se den bogholder derovre?“ sagde formanden for en stor fabrik til mig. „Ja, hvad er der i vejen med ham?“ „Ser De, han er ualmindelig dygtig og flink med sine bøger; men hvis jeg sendte ham i byen for at besøge et ærinde, så kunne han måske udføre det godt nok, men sandsynligheden taler for, at han ville besøge mindst et par caféer på vejen, og når han atter stod på gaden, ville han have glemt, hvad det var, han blev sendt ud for.“

Kan man betro en sådan mand at bringe et budskab til Garcia?

Man har i den sidste tid hørt om udsigt til arbejdsløshed og om den „hjemløse vandrers, der søger ærligt arbejde“, og som re-

gel knyttes hertil mange hårde ord om de mænd, der har magten.

Men ingen taler om den arbejdsgiver, der bliver gammel før tiden under sine forgæves forsøg på at få folk til at udføre deres arbejde ordentligt og sin lange, tålmodige trællen med sine hjælpere.

I enhver butik eller fabrik finder til stadighed et udlgningsarbejde sted, idet arbejdsgiveren ved enhver lejlighed afskediger de folk, der har vist mangel på evne til at fremme forretningens interesse, medens andre antages i deres sted. Ligeegyldig hvor gode tiderne er, sigtearbejdet fortsættes, kun med den forskel, at når tiderne er hårde, og arbejdet sløjt, sigtes der omhyggeligere, men bort, for stedsse bort vandrer den udygtige, den uværdige. Det er den dygtigste, der bærer sejren hjem. Personlige interesser tvinger arbejdsgiveren til at beholde de bedste — dem, der kan bringe et budskab til Garcia.

Jeg kendte engang en mand, som var i besiddelse af mange udmærkede egenskaber, men alligevel ganske ude af stand til at bestyre en forretning for sig selv. Og også i andres tjeneste var han ganske værdiløs, fordi han til stadighed var besjælet af en ganske sindssvag mistanke om, at hans chef holdt ham nede eller i hvert fald forsøgte at gøre det.

Han kunne ikke selv udstede ordrer, men ville heller ikke tage mod dem af andre.

I aften vandrer denne mand rundt på byens gader, søgende arbejde, medens vinden blæser igennem hans tyndslidte frakke. Ingen, der kender ham, tør ansætte ham, fordi han altid er en kilde til utilfredshed. Han er uimodtagelig for fornuft, og det eneste, der virkelig kan gøre indtryk på ham, er en rigtig tyksålet støvlesnude.

Naturligvis ved jeg meget vel, at en sådan åndelig vanskabning er mindre beklagelsesværdig end en ren legemlig krøbling. Men lad os også udstrække vor medfølelse til de mænd, der kæmper for gennemførelsen af store foretagender, hvis arbejdstimer ikke begrænses af fabriksfløjten, og hvis hår hurtigt grånes i kampen for at holde de skødesløst-ligeegyldige, de sløjbenet-umulige og de hjerteløst-utaknemmelige til deres arbejde — disse mennesker, der uden hans foretagsomhed ville være både sultne og hjemløse.

Har jeg brugt for stærke ord?

Muligvis. Men medens hele verden søger ned i de dybeste lag med sin medynk, ønsker jeg at udtale min deltagelse for den mand, der når sit mål, som et modstand til

Tak for venlig opmærksomhed
ved mit 10 års jubilæum

Walther Pilegaard

trods har ledet andre i deres arbejde, og som, når han endelig har nået, hvad han søgte, finder, at det hele dog var umagen værd.

Mit hjerte føler for den mand, der gør sit arbejde, når chefen er ude, såvel som når han er hjemme — og for den mand, som, når han får et brev til Garcia, roligt tager derimod uden først at komme med idiotiske spørgsmål og uden at have nogen lumsk bagtanke om at smide det i den nærmeste rendesten eller gøre andet med det

end netop aflevere det dér, hvor han skal.

Civilisationen er intet andet end en lang, omhyggelig søgen efter just sådanne mennesker. Alt, hvad en sådan mand forlanger, får han; han er så vanskelig, så sjælden at træffe, at ingen arbejdsgiver kan forsvare at lade ham gå sin dør forbi. Han søges i hvert land, hver stad og hver landsby — på hvert kontor, hvert værksted, butik eller fabrik. Hele verden råber på ham. Alle trænger de, og hårdt trænger de til — *den mand, der kan bringe et budskab til Garcia.*

PHILIGRAN

Da spionerne blev overlistet.

Nu, da den japanske premierminister, Yoshida, har bebudet Japans genoptræden som storeksporthør på verdensmarkedet, kan der være grund til at genopfriske en af de mange historier om, hvordan Japan i de gode gamle dage søgte at ruste sig til denne opgave.

En større japansk delegation havde forkyndt sin ankomst til de berømte PHILIPS-fabriker i Eindhoven, og man tog også imod dem.

De gode hollændere var imidlertid ikke så glade ved at opdage, at samtlige japanere var forsynede med kameraer, som de brugte flittigt under gennemgangen af fabriken.

Man kom imidlertid uden om det uden at sige noget til japanerne. Da de beså den store røntgenafdeling, satte man visse stråler i sving — og da japanerne senere skulle fremkalde deres film, måtte de konstatere, at der overhovedet ikke var noget på dem.

„Amor“.

Meget kan man komme ud for i avisen den dag idag. Forleden gjorde jeg et fund, endda i en hollandsk avis, under den rubrik folk plejer at læse grundigst, nemlig

„Personlige“:

Høj, lidt fyldig, omgængelig herre, der modtager løn onsdag og ikke har en klink tilbage om lørdagen, ønsker at stifte bekendtskab (evt. ægteskab) med naturlig kvinde, der modtager løn lørdag og ikke har en klink tilbage om onsdagen.

Alle breve svarer.
Billet, mrkt.

Han skal til London! — Fuldmægtig Kanstrup fra PHILIPS reklameafdeling blev forleden af Dansk Reklameforbund udtaget til — sammen med 9 andre — at repræsentere unge danske reklamefolk ved en international reklamekongres i England i juli. Det engelske reklameforbund er vært og betaler opholdet derovre. Ved en fest hos „De yngre Salgs- og Reklamefolk“ blev de heldige „vist frem“ og udstyret med klædelige hatte.

Idékassen.

Blandt indkomne forslag til „idékassen“ er et forslag fra hr. A. Walther, PHILIPS, om fremstilling af overtræk til „transportable“ modtagere, et forslag fra hr. C. C. Petersen, ASAS, til en reklame for Aristona vandvarmere samt et forslag fra fru Mary Hoff Jessen, ASAS, angående udvikelse af produktionen, blevet præmieret.

DE eller hr. direktør?

Skal en underordnet medarbejder tiltale en overordnet i 2. eller 3. person? Det er et spørgsmål, der har optaget sindene på mange virksomheder, ligesom også dagspressen har beskæftiget sig med spørgsmålet. PAP-æskens redaktion har ment at emnet også har interesse her i koncernen og har derfor henvendt sig til direktionen og bedt om en udtalelse om spørgsmålet.

Efter min mening må vi så hurtigt som muligt se at komme bort fra den forældede kancellistil, som tilhører en svunden tidsalder og er ganske uforenelig med nutiden.

I denne forbindelse mener jeg også, at tiltaleform i 3. person bør afskaffes overalt, selv om det er en overordnet, man henvender sig til.

Eet vil jeg dog fastholde, og det er, at det ikke på nogen måde går ud over høfligheden. Den er en gammel borgerdyd, som vi må holde i hævd, såvel udadtil som indadtil, og jeg vil ærligt tilstå, at det ofte synes, som om man ikke mere tager det så nøje med høfligheden. Selvfølgelig må den ikke udvikle sig til eller nærme sig underdanighed, men den enkelte ved bedst selv at finde „den gyldne middelvej“.

N. B. Sommerfeldt.

Tiltale i tredje person har altid været mig en pestilens. Som ung mand — før jeg kom ind i koncernen, men også her — har jeg været tvunget til at benytte tredjepersons tiltaleform, dog værner jeg mig aldrig til det. Efterhånden som den nye generation er vokset op i vore forskellige firmaer, synes jeg forøvrigt, problemet er faldet bort af sig selv, og i dag støder jeg yderst sjældent på den tiltaleform. Derimod finder jeg det ganske net, når de yngre medarbejdere anvender det nok som bekendte lille *hr.* foran navnet i tiltaleform overfor ældre kolleger, men titler kan jeg ikke lide.

P. Selig.

Mit svar er kort: Jeg foretrækker „De“ tiltaleformen. Det skyldes sikkert min hol-

landske opdragelse, som slår igennem, idet tiltale i 3. person er et ukendt begreb i Holland og trods 25 års akklimatisering stadigvæk virker fremmedartet på mig.

B. Westerhuis.

3. persons tiltaleform skurrer i mine øren som noget gammeldags og overflødigt, og personlig vil jeg helst være fri for den, og synes iøvrigt, at den ikke bør benyttes indenfor virksomheden på noget trin. Men jeg vil dog gerne understrege, at almindelig høflighed i moderne sprogbrug altid må være en selvfølge i omgangsformen mellem alle ansatte.

Sv. A. Chr. Pedersen.

Til slut udtaler Jørgen Holm:

Om 3. persons tiltaleform skal afskaffes?

Personlig forekommer det mig utvivlsomt, at 2. person, altså „De“ og til en vis grad „du“, bør foretrækkes i det daglige samarbejde. Denne tiltaleform er både frejdig og naturlig for mange af os. Den fremmer den personlige kontakt blandt medarbejderne af forskellig charge og passer bedst til den utvungne omgangsform, der er typisk for vor tid, og som værdsættes og praktiseres her i huset.

Jeg kan altså ikke se, at man i almindelighed gør noget galt i at tiltale sin direktør med „direktør X“ og „De“, når det falder en naturligt, og man optræder høfligt og korrekt, forudsat, naturligvis, at direktøren ikke foretrækker anden etikette overholdt. Man må dog ikke glemme, at der er medarbejdere, som ifølge deres opdragelse ligeså naturligt benytter 3. persons tiltaleform uden derved at ville give udtryk for noget som helst andet end blot og bar høflighed i en form, de selv befinder sig vel ved. Det ville være held forkert at karakterisere denne som et udtryk for falsk respekt.

Er det overhovedet et problem? Er det hele andet end et spørgsmål om takt, hvor hver enkelt må stole på sin fornemmelse?

Jeg tror, at tvungen indførelse af 2. persons tiltaleform kan virke generende på alle dem, det ligger i blodet at benytte 3. person i tiltale. Overlad til tiden, hvad der på dette område skal være „comme il faut“.

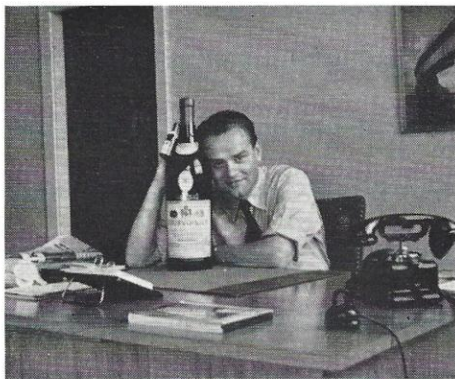
På den anden side. Hvis bladet savner stof fremover, kan der sikkert startes en vidunderlig debat om spørgsmålet — tænk bare på de små og de store bogstaver.

Jørgen Holm.

Jubilæer

15. april 1951, E. Bloch, Pope. 10 år.

26. marts 1951, V. Borella, Pope. 10 år.

21. april 1951, O. Lützen, Philips. 10 år.

Ekstrakt af SAMRÅDSMØDET

d. 22. februar 1951, kl. 10

Pkt. 1. Vinterfesten (H. Kristiansen).

Kristiansen gav meddelelse om, at vinterfesten i år vil blive afholdt i Ingeniørforeningen og gav en række oplysninger med hensyn til arrangementet.

Pkt. 2. Budgettet (H. Kristiansen).

Budgetforslaget blev gennemgået og vedtaget i den af PAP's bestyrelse foreslåede form.

Pkt. 3. Indendørs skydning (H. Kristiansen).

Med de forhåndenværende lokaler er der ingen mulighed herfor. Andre muligheder vil blive nærmere undersøgt.

Pkt. 4. Publikation af idéer til idékassen.

Repræsentant fra PAP i bedømmelseskomitéen (H. Kristiansen).

PAP's bestyrelse vil få adgang til at gøre sig bekendt med samtlige indsendte forslag til idékassen. Endvidere vil PAP's formand være født medlem af bedømmelseskomitéen for fremtiden.

Pkt. 5. Ugelønnedes deltagelse i festerne (H. Kristiansen).

Af principielle grunde kan dette ikke lade sig gøre.

Pkt. 6. PAP-øskens budget (H. Kristiansen).

Dette blev drøftet og godkendt.

Pkt. 7. Hel eller delvis kontant udbetaling af jubilæumsgratualer. (H. Kristiansen).

Spørgsmålet har tidligere været indgående drøftet, og der kan ikke ske nogen ændring i den nugældende praksis, hvilket vil sige, at der under ingen form kan blive tale om kontant udbetaling af evt. jubilæumsgratualer.

Evt. Kreditgivning i marketenderiet (Direktionen).

Som følge af visse konstante misbrug af kreditten i marketenderiet blev der fastlagt nye retningslinier for betaling i marketenderiet, og der henvises til den allerede udsendte cirkulæreskrivelse herom.

Mødet hævet!

Vi bringer **SPORTEN**

Badminton

Så har PAP atter deltaget i H.K.B.U. lukkede mesterskaber, som afholdtes i dagene 2.—7. april. Vi havde anmeldt 3 damer og 8 herrer i de forskellige rækker. Det kan straks røbes, at det for de flestes vedkommende ikke gik særlig godt. I C-rækken f. eks. blev alle på 2 mand nær slået ud i 1. omgang i single. Kun B. Andersen og B. Clemensen gik videre, og af de 2 herrer var Clemensen nær ved at lave den store sensation, idet han først blev slået ud i 3. sæt efter at have vundet 1. sæt så stort som 15—3; med lidt mere held var det nok lykkedes for ham. I herredouble og mixdouble i C-rækken, samt herredouble i old boys rækken, overlevede vi ikke 1. omgang, selv om der dog i nogle af kampene var mere spænding, end tallene egentlig fortæller. I A-rækken var vi repræsenteret af d'herrer M. Sillasen og J. Andresen, og det skal straks siges, at de 2 herrer klarede sig over forventning. Sillasen og Andresen vandt deres indledende kampe i single. Medens Sillasen blev slået ud i semifinalen, klarede Andresen sig igennem finalen, hvor han desværre tabte, dog først efter 3. sæt. Resultatet 15—12, 3—15, 11—15, viser således at sejren med lidt mere held kunne have været hans, men en 2. plads er også fint. I herredouble i A-rækken spillede de 2 herrer sammen, og her gik det ligeledes godt. De nåede til finalen, efter at have været igennem en række hårde kampe. Således måtte de spille en kamp mere end det andet finalepar. Resultatet blev, at de tabte, ligeledes i en 3 sæts kamp, 15—5, 10—15, 9—15; det blev altså også her en 2. plads. PAP gratulerer begge d'herrer med de fine resultater og håber næste år, at det må blive 1. pladsen.

Håndbold

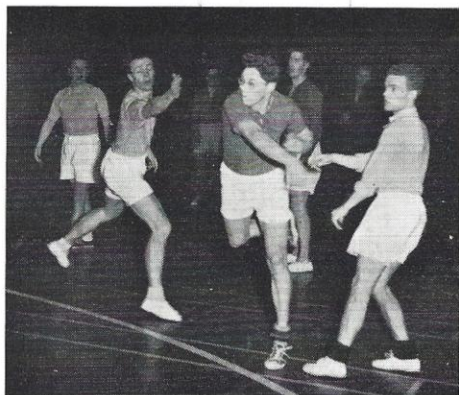
Den med megen spænding imødesete kamp mod Toldvæsenets Idrætsforening blev vundet med 6—1 af PAP,

som hermed blev vinder af turneringen. Sluttelig fik vi revance for nederlaget i juleturneringen, hvor vi som bekendt tabte 6—7.

I starten så det ellers ikke ud til, at vi skulle slippe let til sejren, vi scorede ganske vist det første mål, men tolderne udlignede omgående, og umiddelbart efter fik de tilkendt et straffekast, som vor målmand, til stor overraskelse for andre end sig selv, tog i blændende stil. Det var ligesom det brændte straffekast tog noget af gnisten fra tolderne, og inden halvleg førte vi med 3—1. Anden halvleg, som vi altså vandt 3—0, var helt i vor favør; i perioder havde vi alle mand fremme på toldernes banehalvdel.

Turneringen blev vundet med 9 points for 5 kampe, d.v.s. at vi kun satte eet point til (ved at spille uafgjort med Mærsk). Dette smukke resultat skyldes

selvfølgelig, at vi var blandt de bedst spillende hold i rækken, men først og fremmest er turneringen vundet på det gode kammeratskab og det sammenhold, som prægede holdet. Det bedste bevis på holdets moral er, at vi er det hold, der er scoret færrest mål imod, og at vi i næsten alle kampene har været bagud i starten.

Fra næste sæson spiller holdet i A-rækken, og det bliver spændende at se, hvordan holdet kan klare sig i denne stærke række, selv regner vi ikke med en dårligere placering end nr. 4.

Som afslutning på sæsonen afholdt vi et stævne mellem Houlberg—Shell og PAP. Vi var ubeskedne nok til selv at vinde turneringen, de enkelte resultater blev

Houlberg—PAP	5—11
Houlberg—Shell	3— 2
Shell—PAP	4—10

Skydning

Søndag den 4. marts har skytter fra PAP for første gang deltaget i den af H.K.B.U. arrangerede indendørsskydning på 15 mtr. om enkelt- og holdmesterskabet i de forskellige klasser.

Fra PAP deltog 8 mand, hvoraf de 5 bedste, efter skydeudvalgets skøn, desuden var anmeldt til holdskydningen i C-rækken, og det må siges, at de i det store og hele klarede sig udmærket. Der var i sidste øjeblik kommet et afbud, så der måtte indsættes en reserve. Holdet opnåede ialt 599 point.

Dette resultat kunne dog have været meget bedre, såfremt reserven havde skudt efter sin sædvanlige standard.

Men alt i alt kan vi kun være tilfreds med de opnåede resultater, så meget desto mere, som ingen af os før har prøvet denne form for skydning, idet hele vor træning foregår om sommeren på 200 meter på skydebanerne ved Artillerivej.

Der er ingen tvivl om, at vi kan gøre os bedre gældende næste gang, såfremt vi får mulighed for at kunne skyde regelmæssigt om vinteren, enten i egne lokaler, eller ved at få adgang til at skyde hos andre klubber, der er i besiddelse af baner.

Der skulle skydes 15 skud af hver deltager, således at der ialt kunne opnås 150 points.

De enkelte resultater for vore 8 mand var følgende:

R. Dahlin 129 point, A. Walther 127, S. Schou 126, L. Elkjær 124, Sv. Schrader 118, H. Lykke 115, B. Clemmensen 115 og Fl. Kristiansen 102.

Kløvermarken bliver til ny idræts-park. Foreløbig anlægges der midlertidige idrætsanlæg.

De første arbejder til en ny idræts-park i den gamle kløvermarks-lejr på Christianshavns fæled indledes om kort tid. I magistraten behandlede man i går en ansøgning fra idræts-parken om kommunegaranti for 120.000 kr., der skal anvendes til det første, foreløbige idrætsanlæg. Der skal anlægges 6 fodboldbaner og opføres en barak, som skal kunne tjene som omklædningsrum og til indendørs idræt af forskellig art.

I første omgang skal der ikke ofres de helt store penge, da Christianshavns fælleds fremtid endnu ikke er helt afklaret. I idrætsorganisationerne og i Københavns kommune venter man på frigivelsen af de militære skydebaner på arealet. Når det er sket, skal Amager have sin egen, virkelige idrætspark, der også kommer til at rumme golfbaner.

Ansvarshavende redaktør: Herm. Kristiansen. I redaktionen: B. Jønsson, Rud Jeppesen. Sportsmedarbejder: Børge Andersen. — Fabrikens repræsentant i redaktionen: H. Hansen.